

■ לעורך מדור הבילויים של הימון חדשות **שלמה תר** סיה'כהן, יש בעיה. הוא נושא שם זה לשמו של עורך-הירון הירושלמי הודוע. לאיחית מגני עות פניות למערכת חדשות המיועדות לעורך-הירון, ולא אחת מקבל המישפטן הוותיק והי מכובד הודעות עבור בעלי-הטור. אבל כל הודעה מגיעה בסוף לכתובת הנכונה שלה, כי בין השניים יש קשר מישפחתי.

■ אישה-מישטרה לשעבר **מי נחמיאס**, היום בעל משרד פרטי לחקירות ולאבטחה בי ירושלים, הוזכר באחרונה פעמים רבות במישפט העיתונאי **יגאל לביב**, בעניין נסיבות הרחתי מהמישטרה. מה היתה רעתו על המילחמה בפשע — הכל יודעים. אך מה היתה האורי-יינטזיה הפוליטית שלו? בספר פנימי של תנועת שינוי, שהורפס באמצע שנות ה-70, פורסם מיכתב של אחר שביקש להצי-טרף לתנועה. הכותב ציין כי הוא מאוד מעוניין להיות פעיל, עורך ומסייע לתנועה החדשה. אני מסיים שירות בצה"ל בדרגת סגן-אלוף, נמצא בחופשה ללא-תשלום ומגוייס למישטרת-ישראל, באגף-חקירות. אתם חייבים להיות בקיאים ממני, במה וכיצד אוכל לסייע בי-מיסגרת המותר לעובד מדינה ככלל ומישטרה כפרט — בעיקר במיכתן הסדר והטעם הטוב. אשתי, בצבא-קבע ובי-הירון, מוצאה הרוסי יכול לסייע במצויין בנושאי קליטה, וביתנו הצנוע יסייע באירוח. החתום על המיכתב לא היה אלא סמי נחמיאס.

■ ומשינוי לשינוי — בתנר עת שינוי, שיבעה יועצים ר-עוזרים יש לו לשרי-התיקורת **אמנון רובינשטיין**, השבוע נוסף לו עוד עוזר. זהו **אורן טולקטלי**, שיעבוד לצידו של עוזר אחר, עורך-הירון **אברהם סורז**. שניהם מטפלים כפרוי-ייקט הטלוויזיה ככבלים.

■ **אלחנן כהן**, עורך של **שלמה** ("צ'יק") להט, ראש עיריית תל-אביב, נשבע שהי-סיפור נכון. השבוע המתינו רבים בתור לשלם את מיסי העיריה לשנה מראש. נקומת הכניסה של בניין העיריה, שם נמצאות הקופות, גם כדי להרחיח את ההנחה וגם להימנע מלשלם ריבית בכנקים. כהן ראה שם גבר וקן מאוד. הוא ניגש אליו ושאל אותו בן כמה הוא. האיש ענה שהוא בן 92. כהן התעקש ושאל מדוע הוא לא שולח את בנו

נחשף לראשונה על הבימה, 15 שנה מאוחר יותר, בשבוע שעבר התראיין **איתן ליפשיץ**, איש חיל-הים, וסיפר על מה שעבר עליו ועל חבריו בכלא המצרי. הוא אמר למראיין **איתן דני**

הרתי. האב הסכים להסתכן. לקי-ראת נישואי הבת גברו החיכוכים בבית, אבל האם נכנעה. היא חלמה שנכריה יבוא אליה בשבת, אבל כיום אין לה ברירה: היא נוסעת אליהם במוצאי-שבת,

סלואה נקארה השחקנית הערבית-ישראלית מה-המציעה מהמוסטר הקלאסי של **ראשה**. נקארה באה למסיבת-הסיום של צילומי הסרט הישראלי גשר צר מאוד. שבהפקת מיכה שרפטיין ובבימויו של ניסים דין, המסיבה נערכה בנווה-צדק, הכל הרימו כוס לכבוד המפיק, שלמרות שכל הצרות פקדו אותו במהלך ההסרה, הצליח לסיים את משימתו. נקארה מגלמת בסרט את דמותה של בת ומאללה המתאהבת בקצין-מימשל ישראלי.

צ'יג, שהעניו הקשה ביותר היה לכאורה עניין של מה בכך: לא איפשרו להם לצאת לשרותים. בתחילה לא ייחסו לכך השכובים כל חשיבות. אחר-כך זה הפכה לבעיה, משום שהשכובים לא רצו לעשות במיכנסים, כי לא רצו להשפיל את עצמם. מאז עבר ליפשיץ הסכה מיקצועית וכיום הוא מנכ"ל חברת-שמירה.

רק אחרי צאת השבת. ■ גם **רפאל** ("רפול") **איתן** רואיין בשבועון החרדי באותו עניין, והתבקש להשיב על יחסו לבתו, **רותי**, רתית חדשה, נשואה ואם לשניים, המתגוררת ברעננה. הוא דווקא רואה קשר ישיר בין האווירה בביתו לאווירה שבה חיה עתה בתו. ההכרל היחיד, ככל-יזאת, באורח החיים החדש: כשהנכדים באים אליו בשבת, הם ממתנים עד צאת השבת, כדי שיוכלו לנסוע איתי בטרקטור.

■ עורך-הדין **צבי לירסקי** לא הופתע מכך שהלקוח שלו, **צלם** וצייר הפורנו **דניאל גרנות**, ברח מכלא מעשיהו כשהיה בחופשה, ומצא כנראה את רכבו חורה לגרמניה. "בי-מישפט הראשון שלו", סיפר לירסקי, "הוא הואשם בצילום בחורות עירומות. בשני — בצירוף בעירום. אני מקווה שאם הוא ייתפס בשלישית, לא תהיה האשמה פיסול בעירום."

■ למרות שנתו הרבות על הבימה, לא חדל השחקן **יוסי גרבר** מלהאמין באמונות-טפ-לות. בכל פעם שהוא עולה לבימה הוא עושה זאת ברגל ימין. בארנקו מונחת, דרדק-בוע, תפילת הדרך, למרות שאינו דתי. גרבר מספר שערך שחקן בלתי-דתי, **זאב רווח**, נושק למוזזה לפני עלותו לבימה.

■ שבוי ישראלי כבצריים, בתקופת מילחמת יום-הכיפורים,

עוודה מנקס היא בת 17 וחצי בסך-הכל, אבל גופה מפותח לאין-שיעור מכפי גילה. אולי זאת הסיבה לכך שהיא זכתה לתפקיד בסרטו החדש של אבי נשר, **שוברים**. במהלך ההסרה היו שדיה של הצעירה לשיחת-היום בין כל הגברים המציגים שבצוות. לצידה בתצלום: נתן דטנר.

● **הנ"ל**: "אם אני הייתי משתמש בביטוי, ארמה חרוכה, הרי היו חורכים אותי חיי"

● **שרי-האוצר יצחק מודעי**: "כל מי שמשלם מס-אמת במדינה הזאת הוא חצי קור-קור."

● **השר גידעון פת** על הנ"ל: "הוא לא גאון. הוא בינוני פלוס. יש לו כושר אנליטי. אבל הידיעות שלו ככלכלה מוגבלות. הוא טוען שהוא ישן שעתיים בלילה. עצתי לו שישן שלוש שעות, ואולי כך יעשה פחות שטויות."

● **מודעי על פת**: "זה טיפוס שצריך מאמץ. הוא נבנה על זה שהוא נתפס בידי וברגליי. אינני רוצה את התאום הזה לידי. צריך לנער אותו ממני."

● **מנחם סבידור, יו"ר הכנסת לשעבר**: "ראשי הליברלים הם חמדנים, נקמנים והולכים על גוויות."

● **אלון גלילי, מפקד הסירות הירוקה**, על ירייתו בחשוד כרווי בשדה-בוקר: "אני מצייתי את הדין ואני חושב שהריבה אנשים מכרכים אותי על כך שעשיתי את מה שהם, אולי, לא מעזים לעשות."

● **אברהם שפירא, יו"ר ועדת-הבספים של הכנסת**, על מאראה של מנחם בגין: "אני מוכן להעביר לו מניין קלוגרס ממישקלי."

לשלם במקומו. הכן שלי הוא בן 70 ומתקשה ללכת. ענה הי-שיש.

פסוקי השבוע

● **השר אריאל שרון**: "לפני שנה תבעתי להחזיר את החיילים הביתה"

ניסים ברוך מנכ"ל הביטוח הלאומי, אוכל בידיו כבש שחוט וחתוך, שהוכן עבורו בסיוע שערך בקרב בדוים בדרום-הארץ. ברוך (ממושקף), לשעבר מנכ"ל מישרד-האוצר, יצא לסיור עם סמנכ"ל המישרד, דויד מנע (מימין), שלא ויתר אף הוא על הכבש והאורז שהוגשו להם שם.